

paa 1,000 Kvadratalen, betaler han altsaa tillige i Areal- og Grundskat à 20 Øre pr. Kvadratalen 200 Kr. En Indtægt paa 100,000 Kr. vil derigennem slippe alt i alt med 3,2 pCt. Tage vi derimod en Indtægt paa 2,400 Kr., saa svares der med 3 pCt. Indkomstskat 72 Kr., og bebor Manden en Lejlighed paa 200 Kvadratalen, bliver det i indirekte Skat 40 Kr., eller 1,66 pCt. af hans Indtægt. En Indtægt af 2,400 Kr. betaler altsaa i alt 4,66 pCt., hvorimod en Skattheyder med 100,000 Kr. i Indtægt slipper med 3,2 pCt. Det forekommer mig derfor, at der for det ærede Udvalg kunde være Grund til at tage dette op til Overvejelse og søge at imødekomme de af Kjøbenhavns Kommune udtalte Ønsker. Ved at acceptere den stigende Skala for Kjøbenhavns Vedkommende vil man noget kunne raade Bod paa Misforholdet, saa at man i alt Fald kan faa bragt Skattheyderen paa de 100,000 Kr. op paa samme Procent som Skattheyderen paa de 2,400 Kr. Man har imidlertid fikseret Skatteprocenten til 2,5 pCt., hvilket ikke tilfredsstiller Kommunens Krav og yderligere forøger den bestaaende Uret til Skade for de smaa Skattheydere. Jeg henstiller derfor, om ikke Udvalget inden 3die Behandling kan imødekomme nogle af de i Andragendet fremsatte Ønsker.

Under Nr. 63 findes der et Ændringsforslag af Flertallet til § 30, som jeg ikke kan stemme for, idet det reducerer Statstilskuddet fra 2½ Millioner til 1½ Million. Det er gjort for at skaffe Balance til Veje, men jeg havde haabet, at man havde skaffet den paa anden Maade. Der er jo ikke Spor af Mening i, at Staten skal betale 1,660,000 Kr. aarlig til Tiendeaflysningen og knibe Pengene paa Tilskuddet til Kommunerne for at kunne yde den store Statsgave til de rige Tiendeejere. Af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) er der stillet et Underændringsforslag, som jeg i øvrigt sympatiserer med, idet det søger at bøde paa det Forhold, der skabes ved Ændringsforslag Nr. 63, men da det ærede Medlem har stillet sit Ændringsforslag i Forbindelse med det Beløb, som Staten skal udrede til Tiende-loven, vil jeg af disse formelle Hensyn ikke kunne stemme for det.

Rottbøll: Jeg skal ikke trætte det høje Ting, men kun gøre en enkelt Bemærkning til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), der mente, at det frikonservative Parti vilde være

særlig glad ved at stemme for et enkelt Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet under Nr. 56, og som gaar ud paa at indføre et Overskatteraad, der i Stedet for Amtsraadet skulde behandle Skatteklager. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at hverken det frikonservative Parti eller han vil faa den Glæde at se os stemme for det, og det vil det ærede Medlem kunne se deraf, at det frikonservative Parti i Udvalget ikke har været med til at stille det. Det er ganske rigtigt, at man i sin Tid fra vor Side har ønsket at komme bort fra Amtsraadene som Overskatteraad og højere Ligningsmyndighed, men det er jo ikke rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Amtsraadene slet ikke vare valgte til at behandle Skatteklager. Det er de i og for sig ganske vist ikke, men det har jo været Skik og Brug, at de have forhandlet disse Klager, og man kan derfor ikke sige andet, end at de ere vante dertil. Der har derimod været nogen Misfornøjelse med deres Behandling af disse Skatteklager, og derfor have vi ogsaa tidligere ønsket, at man skulde se at komme ind paa et Overskatteraad. Men det er gaaet os, som det er gaaet det ærede Medlem og hans Parti paa et andet Punkt, nemlig med Hensyn til Tilskuddet til Kommunerne. Der, sagde det ærede Medlem, var Stillingen for hans og hans Partis Vedkommende en noget anden i 1894—95, end den nu er. Det ærede Medlem sagde, at hvad man havde stemt for i 1894—95, var jo den ligeegyldigste Sag af Verden, der var kommet andre Forhold til. Saaledes er det ogsaa for vort Partis Vedkommende gaaet i denne Sag: der er kommet andre Forhold til, som det ærede Medlem selv har bemærket i Dag, idet han omtalte „det ministerielle Parti“ her oppe. Disse andre Forhold have altsaa gjort, at vi ikke kunne stemme for dette Forslag.

Maa jeg dernæst i Anledning af, at der, naar der har været talt saa meget om den af Flertallet foreslaaede Nedsættelse af Tilskuddet til Kommunerne fra 2½ til 1½ Mill. Kr., fra forskellig Side er gjort en hel Del Undskyldninger for, at man er kommet ned med dette Tilskud, bemærke, at jeg betragter det nu ikke paa den Maade, at man behøver at gøre nogen Undskyldning for, at dette Tilskud er blevet nedsat. Efter min Mening er det og har altid været en ret daarlig Vej at hjælpe Kommunerne ved at give dem direkte Tilskud af Statskassen, men denne Vej bliver ganske uforsvarlig, naar Statskassen ikke har Raad dertil, og saaledes